

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ 31

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνεδρία α'.

Συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ χρονολ. 17 Δεκεμβρίου ε. ε. Β. Διάταγμα συνήλθεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου ε. ε., εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Α' αὐτῆς Συνελεύσεως ἢ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, παρόντων καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Μετὰ τὴν ἱεράν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγιασμοῦ ὁ Μακ. Μητροπολίτης κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προσεφώνησεν αὐτὴν ὡς ἀκολούθως:

Ὅτε τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, οἱ συναλθόντες ἐν αὐτῇ ἀπεχαιρετώμεν ἀλλήλους, μίαν εὐχὴν εἶχομεν καὶ ἓνα ἐξεδηλοῦμεν πόθον ἐνθερμον, νὰ ἴδωμεν αὖθις τὸ ταχύτερον συνερχομένην τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἐκ τῆς συνελεύσεως ἐκείνης, ἐν ἀγαστῇ ὁμοφωνίᾳ διασχεψαμένης ἐπὶ σοβαρωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, χρηστὰς πάντες ἀπεκομίσσαμεν τὰς ἐλπίδας περὶ τῆς κρείττονος διαρρυθμίσεως τῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας πραγμάτων διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν κανόνων ἐπιβαλλομένου θεσμοῦ τῶν τακτικῶν τῆς Ἱεραρχίας Συνόδων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν, Σιβασιμιώτατοι ἀδελφοί, ὑπὲρ ἃ τότε ἠδξάμεθα, ὁ τὸν κοινὸν καὶ διακαέστατον πάντων ὑπερεκπληρώσας πόθον. Διότι σήμερον ἐκλήθημεν αὖθις εἰς Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας εἰς ἣν, κατὰ τοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς κανόνας, ἀνατίθεται ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τῆς καταργηθείσης πενταμελοῦς Συνόδου. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐνενηκοναετείᾳ ἱστορικῇ πορείᾳ αὐτῆς, δὲν θὰ εὐρεθῇ γεγονός, δυνάμενον νὰ ἐξισωθῇ, εἰς λόγον σπουδαιότητος καὶ ἀξίας, πρὸς τὸ μέγα καὶ εὐφρόσυνον γεγονός, τὸ συντελούμενον σήμερον. Ὁ εὐσεβὴς Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως διὰ

τῶν ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου ε. ε. δύο ἀποφάσεων τροποποιήσας τὴν ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου ἀπόφασιν, παρέπεμψε μὲν εἰς τὴν ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τὰ δι' αὐτῆς διαταχθέντα μέτρα, ἀνέθηκε δὲ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας καὶ κατήγγησε μετὰ τοῦ Νόμου ΣΑ' τοῦ ἐπὶ τοῦ Ν. Διατάγματος τοῦ 1833 στηριζομένου, τὴν δι' αὐτοῦ καθιδρυμένην διαρκῆ πενταμελῆ Σύνοδον. Ἡ δὲ Κυβέρνησις συνεκάλεσε σήμερον τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθυκόντων αὐτῆς.

Ὁ Θεός, ὁ λαλήσας ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὡς καταπέμψῃ τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν τε καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ εὐδοκίας ὡς ἐδηγήσῃ εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πρόσδον τὴν φιλιότην ἡμῶν Πατρίδα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, μεθ' οὗ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἀναποσπάστως δι' ἀδιαρρήκτων πνευματικῶν δεσμῶν συνιδεμένη.

Διὰ τῶν εἰρημένων ἀποφάσεων αἴρεται μὲν ἐκ τοῦ μέσου ἡ κατὰ κοινήν πεποιοῦσιν κυρία αἰτία, δι' ἣν ἡ Ἀυτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς δὲν ἠδυνάθη νὰ προαχθῇ καὶ ἐκπληρωθῇ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, καταργεῖται δὲ θεσμὸς ὅλως ξένος διὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ὁ εισηγητὴς τοῦ θεσμοῦ τούτου Θεόκλητος Φαρμακίδης δὲν ἠρῶαίτο τὴν ξένην ἀρχὴν αὐτοῦ· «ἡμεῖς, ἔγραψεν, ὁμολογοῦμεν ἐν πλήρει καὶ τελείᾳ τοῦ πράγματος γνώσει, ὅτι Σύνοδος διαρκῆς εἶναι εἶδος διοικήσεως ἐκκλησιαστικῆς ὅλως ἀγνωστον καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, γνωστὸν δὲ μόνον εἰς τὰς Προτεσταντικὰς Ἐκκλησίας, τὴν Λουθηρανικὴν καὶ τὴν Καλβινικὴν. Αἱ Ἐκκλησίαι αὗται, ἐπειδὴ δὲν ἔχουσιν Ἐπισκόπους, διοικοῦνται ὑπὸ συνιδρίων διαρκῶν. Ἡ διαρκὴς λοιπὸν Σύνοδος εἶναι σχεδὸν ὅ,τι εἶναι παρ' αὐτοῖς τὸ Συνέδριον».

Καίτοι ταῦτα ὁμολογεῖ ὁ Φαρμακίδης, ἐπέβαλε, δυστυχῶς, διὰ τοῦ Προτεστάντου Ἀντιβασιλέως Μάουερ, τὸν θεσμὸν τοῦ διαρκῆς Συνεδρίου, τὸν προϋποθέτοντα θρησκευτικὰς Κοινότητας ἄνευ Ἱερωσύνης καὶ ἄνευ Ἐπισκόπων, τὸν μὴ δυνάμενον νὰ προσαρμωθῇ πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἣν, κατὰ τοὺς κανόνας, κυβερνᾷ ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας. Ἐκ τοῦ ξένου τούτου θεσμοῦ κυρίως προήρχοντο πᾶς

σαι αἱ ἀνωμαλῖαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αὐτὸς παρενετίθετο ὡς ἀνυπέβλητον πρόσκειμα τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς. Ἡ διαρκὴς Σύνοδος, ἐντελῶς ἀγνωστος εἰς τὸ κανονικὸν δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας, παρήγαγε συγκεντρωτικὸν τι ὀλιγαρχικὸν σύστημα, διὰ τοῦ ὁποῦ τὰ κανονικὰ δικαιώματα τῆς Ἱεραρχίας παραδόθησαν εἰς πέντε μόνον Ἀρχιερεῖς, καὶ κυρίως εἶπεν εἰς τρεῖς, εἴτινες ἤσχον τὴν ὑπερτάτην οὐχὶ μόνον διοικητικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαστικὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐξουσίαν, διὰ παραδόξου συγχύσεως τῶν δύο ἐξουσιῶν, ἀπεφαίνοντο δὲ καὶ περὶ τῶν δογματικῶν ἐπιτῆς Ἐκκλησίας ζητημάτων. Ὡς ἦτο ἀκόλουθον, διὰ τοῦ τοιοῦτου ἄγαν συγκεντρωτικοῦ συστήματος διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἀρχιερεῖς ἀπεγυμνώθησαν τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων καὶ ἐστερήθησαν πάσης πρωτοβουλίας καὶ αὐτενεργείας ἐν ταῖς Ἱεραρχίαις αὐτῶν.

Τοῦτο δὲ βεβαίως δὲν ὑπῆρξε συντελεστικὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς. Τὸ διὰ τῆς διαρκούς Συνόδου συγκεντρωτικὸν σύστημα ἀνέπτυξε πολυμερῆ καὶ ἐξαντλητικὴν γραφειοκρατίαν, μηχανικὴν διεκπεραιώσιν ἐγγράφων, ἄσκοπον καὶ ἀνευτινὲς ζωῆς, προὐκάλει δὲ προστριδὰς καὶ παράπονα καὶ ἄλλας τινὰς παγκοίμως γνωστὰς ἀνωμαλίας. Ὅσακις δὲ πολιτικὴ τις μερὶς ἐζήτηε νὰ ἐπεμβῆ εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πρόχειρον εὗρισκε μέσον τὴν διαρκὴ Σύνοδον, ἣν ἀπαρέσκουσιν ἡδύνατο ἐν πάσῃ στιγμῇ καὶ νὰ διαλύσῃ. Οἴκοθεν ἐννοεῖται, ὅτι ἐκ τούτου ἐμειοῦτο καὶ κατερρίπτετο τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας, προὐκαλοῦντο θλιβεραὶ ἀνωμαλῖαι, ὧν ἄριθμοι ἢ Ἱστορία αὐτῆς.

Ἀλλὰ θὰ ἦτο λίαν μακρὸν ν' ἀπαριθμήσωμεν κατὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας στιγμὰς τὴν ἐκ τοῦ κρατοῦντος συστήματος βλάβην τῆς Ἐκκλησίας, διότι, ἄλλως τε, τὴν ψυχὴν πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πάντων τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων πληροὶ σήμερον ἢ ἀγαλλίασις ἐκ τῆς ἐπελευθέρσεως ριζικῆς μεταβολῆς, δι' ἣς ἀποκαθίσταται ἡ κανονικὴ τῆς Ἐκκλησίας διοίκησις, δι' ἣς ἡ Ἐκκλησία ἀποδίδεται εἰς ἑαυτήν, χειραφετηθεῖσα. Τὴν μεταβολὴν ταύτην ὡς ὄνειρον ἐθεώρουσαν πᾶσαι αἱ πρὸ ἡμῶν γενεαί, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡμεῖς σήμερον βλέπομεν πραγματοποιουμένην, ἀναμφιβόλως δ' ἐμπεδουμένην ἢ ἐκ τῆς μεταβολῆς ἐπερχομένην νέα κατὰστασις θὰ σημειώσῃ νέον σταθμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς, πολλῶ μᾶλλον, ὅτι συμπέπει πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἐνοριακοῦ νόμου, δι' ὃν τοσοῦτοι κατεδλήθησαν μόχθοι. Ἦδη ἡ Πολιτεία μετὰ τὰς γενναίας περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀποφάσεις τῆς Ἐπαναστάσεως πρὸς ἣν ἀμέριστον ἐπέλοιμεν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἐκδόσει

αὐτῶν, μελετᾷ τὴν κύρωσιν τοῦ νέου Καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἐκκλησίας, ὃν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἐξεπόνθησεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καὶ ὅστις ἐπεξεργασθεὶς ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπείας θὰ προβληθῇ οὕτως εἰς τὴν Ἱεραρχίαν πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἄλλ' ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἣτις ἀπὸ τῆς σήμερον ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, εὐρηναὶ καὶ ἕτερα ζητήματα ἀναγροφόμενα ἐν τῷ Β. Διατάγματι τῆς συγκλήσεως αὐτῆς καὶ, γενικῶς εἶπεν, ἐνώπιον αὐτῆς καὶ εἰς χεῖρας αὐτῆς καίται τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἣτις μεγίστην ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ἀποστολὴν ἐν τῷ Ἐθνῷ ὡς πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς παράγων τῆς καθόλου προόδου αὐτοῦ καὶ ἣτις διὰ συντόνου ἀνορθωτικῆς ἐργασίας δεόν νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐπ' ἀγαθῶ καὶ τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Κηρύσσοντες τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δεόμεθα τοῦ Ἀρχιπολιμένου Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅπως φωτίσῃ καὶ ἐνισχύσῃ πάντας ἡμᾶς διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ χάριτος.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνων τὸν λόγον, ἐξέφρασε τὸν εὐλαχρινῆ καὶ ἀνιδιοτελεῆ πόθον τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως νὰ βελτιώσωσι τὰ πράγματα τῆς χώρας χάριν τῆς μελλοντικῆς εὐημερίας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἐθνους, οὐ πόθου ἕνεκα δὲν ἡδύνατο ἀμφότεραι αὐταὶ νὰ παραλείψωσι τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἣς ἀντιλαμβάνονται τὴν καθυστέρησιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιβαλλομένου συγχρονισμοῦ αὐτῆς, πρὸς ὃν καὶ ἀπαιτεῖται ὠθησις, ἵνα μὴ ἡ Ἐκκλησία ἐκπέσῃ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν χριστιανῶν, συντελέσῃ δὲ ἀπ' ἐναντίας εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν καὶ εὐημερίαν τοῦ λαοῦ. Ἐγγυωρίζομεν, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐδράζεται ἐπὶ εἰδικῶν Κανόνων, τῶν ὁποίων ἡ διατάραξις συνεπάγεται κλονισμὸν αὐτῶν τῶν βάθρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠθελήσαμεν διὰ ριζικῶν μέτρων, ὅσον καὶ ἂν ἐθεωρήσαμεν ταῦτα λυσιτελεῖ καὶ σκόπιμα, νὰ ἐπιβάλωμεν τὴν ἀναμόρφωσιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπροτιμήσαμεν, ἀφεῖς ἐνηργήσωμεν ὅ,τι δὲν ἀντέκειτο εἰς τοὺς ἱ. Κανόνας, νὰ παραδώσωμεν τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς βελτιώσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς ἀρμοδίους χεῖρας καὶ πρὸς τοῦτο ἐκαλέσαμεν τὴν Ἱεραρχίαν εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁποίας παριστάμεθα σήμερον. Ἡ εὐχὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅπως ἡ Ἱεραρχία, αἰρομένη εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, συντελέσῃ ἔργον κανονικὸν καὶ ὠφέλιμον, τὸ ὅποιον νὰ παραμείνῃ ἱστορικὸς καὶ εἰμητικὸς σταθμὸς ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Πολιτεία ἐνδιαφέρεται σημαντικῶς διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

καὶ εὐχεται ὅπως, θεῖα ἐπιφειτήσῃ, ἀπεβῆ τοῦτο ὅσον εἶόν τε σωστικόν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν».

Τὸν λόγον ἔλοθεν εἶτα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ἐκφράσας καὶ οὗτος τὴν χαρὰν του διότι ἡ Ἐπανάστασις, καίτοι ἀργά, ἕνεκα ἄλλων αὐτῆς περισπασμῶν, ἠτύχησε νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἐν γένει ἐξουψώσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία, εἶπεν, ἤρχισε νὰ ἀναγεννᾶται, ἀπὸ τῆς σήμερον δὲ ἀρχεται ἡ περίοδος αὐτῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀναγεννήσεως. Ἀναφερόμενος πρὸς τὴν λύσιν τῶν ἀνοσιμωμένων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἐξῆρε τὴν εἰς ταύτην συμβολὴν τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσστόμου εἰπὼν ὅτι «ἡ μετριοπάθειά αὐτοῦ καὶ ἡ συνέσις καὶ ἡ μόρφωσις αὐτοῦ οὐκ ὀλίγον συνέβλεπεν εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν λύσιν τοῦ ζητήματος». Ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, θετοῦσης τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας συμφέρον ὡς γινώμονα τῶν σκέψεων αὐτῆς, θὰ ἐξέλθῃ ἔργον ὠφέλιμον διὰ τὴν μέλλουσαν γενεάν καὶ πρὸ πάντων ἐφείλκυσε τὴν πρόνοιαν αὐτῆς περὶ τῆς εἰσόδου εἰς τὸν Ἀνώτερον Κλήρον προσώπων ἀνταξίων, ἐρμώμενος ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι «ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ ἔχοντος καλὸν Ποιμενάρχην, ἀντάξιον τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του καὶ γνωρίζοντος τὰς ὑποχρῶσεις του δύναται νὰ ἐκπληρῆσῃ ἀγαθὸν διὰ τὴν Πολιτείαν.»

Μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως ὁ κ. Ἱπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἡ Κυβέρνησις, φρονούσαι, ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας προσέκοπτε εἰς τὸν αὐθαίρετον καὶ ξένον θεσμόν τῆς πενταμελοῦς μέχρι τοῦδε Συνόδου προέβησαν εἰς τὴν κατάργησιν αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως, καλέσασαι τὴν ἱεραρχίαν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ῥ.θμίσῃ τὰ κατ' αὐτήν. Τὸ ἔργον τῆς ἱεραρχίας εἶνε μέγα καὶ βαρὺ. Ἐχει αὕτη νὰ μελετήσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὸ σχέδιον νέου Καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἐκκλησίας, στηριζομένου εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὑποβληθησόμενον πρὸς ἐπιψήφισιν. Γὰρ σχέδιον τοῦτο τοῦ νέου νόμου δέον νὰ εἶνε ἐπὶ βάσεων ἐπιτρεπουσῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν ὁσημέραι πληθυνομένων κινδύνων τῆς θρησκείας καὶ δὴ τῶν νέων ὑλιστικῶν οικονομικῶν θεωριῶν, ἐξελιχθεισῶν εἰς θρησκείαν καὶ κατὰ τοῦ ἀθεϊσμοῦ. Ἐχει νῦνταλλάξῃ σκέψεις ἡ Ἱεραρχία διὰ τὴν προσφορῆ-ἐραν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου, ἀποτελοῦντος μετὰ τῆς προσκλήσεως τῆς ἱεραρχίας τὸ ἔτερον μέρος τοῦ διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐχει τέλος ἡ Ἱεραρχία τὸ ἔργον τοῦ συντονισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ πρὸς τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ἔργον, ὅπερ προφανῶς εἶνε

ἐπεῖγον καὶ ἀπαραίτητον πρὸς πρόληψιν τῶν ἀτόπων τῆς διαφορᾶς τῶν ἡμερολογίων. Ἐν τέλει ὁ κ. Ἱπουργὸς ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν συνελλόντων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου διαπρεπῶν Ἱεραρχῶν θὰ θέσῃ ἐδραία τὰ θεμέλια τῆς ἀναμορφώσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὕτη ἐπιτελέσῃ τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς.

Μεθ' ὃ ἀποχωρησάντων τῶν ἐπισήμων, ἡ Ἱερά Σύνοδος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῆς διάταξιν.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 35422 καὶ χρονολογ. 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως «περὶ διοικήσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καθὼς καὶ ἡ ἑτέρα ὑπ' ἀριθ. 35420 καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἐπερὶ ἀποχωρήσεως, μεταθέσεως καὶ περιθάλψεως τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔτι δὲ καὶ τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα περὶ συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὴν Α' αὐτῆς Συνέλευσιν.¹⁾

Ἐἶτα ἐνδιατρίβουσα εἰς τὸ συντελεσθῆν μέγα γεγονός τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑπέγραψε τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαμβάνουσα σήμερον τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, δόξαν μὲν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπει τῷ Οὐρανίῳ Δομητόρῃ τῆς Ἐκκλησίας, Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀποφασίζει δὲ νὰ μὴ δεχθῆ ποτε τὴν ἐκ νέου ἐπάνοδον τοῦ διοικητικοῦ θεσμοῦ διακοκοῦς ὀλιγομελοῦς Συνόδου, ξένου πρὸς τε τοὺς Κανόνας καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐκφράζει διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τοὺς συντελεστάς τῆς χειροφετήσεως αὐτῆς».

Ἀπερκαίσθη δὲ ὅπως τὸ εὐφρόσυνον τοῦτο γεγονός ἀνακινωθῆ πρὸς πάσας τὰς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, συνετάχθησαν δὲ τὰ ἀκόλουθα τηλεγραφήματα: Πρὸς μὲν τὸν Παναγιώτατον Οἶκον. Πατριάρχην κ. Γρηγόριον Ζ' τόδε:

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θεῖα χάριτι, συνελθοῦσα σήμερον καὶ ἀναλαβοῦσα τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καταρογηθείσης τῆς τέως διοι-

1. Πάντα τὰ ἐπισημα ταῦτα ἐγγράφα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς Ἐκκλησίας.

κούσης Διακοῦς Συνόδου, εὐχαρίστως ἀγγέλλει τὸ γεγονός τοῦτο τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι, εὐλαδῶς δὲ χαιρετίζουσα Αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἀνοδίᾳ εἰς τὸν ἐνδοξόν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ δεομένη τῷ Ὑψίστῳ, ὅπως ἐνισχύῃ Αὐτὴν ἐπικαλεῖται τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας καὶ Σεβασμιωτάτους Προέδρους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τὸ ἀκόλουθον :

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα σήμερον καὶ ἀναλαβοῦσα τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καταργηθείσης τῆς τέως διοικούσης Διακοῦς Συνόδου, εὐχαρίστως ἀγγέλλει τὸ γεγονός τοῦτο τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ ἀδελφικῶς χαιρετίζουσα Αὐτὴν, ἐπικαλεῖται τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν τηλεγραφημάτων τούτων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἔχουσα ὑπ' ἑσπιν τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ παρ' αὐτῇ Βασι. Ἐπιτρόπου κ. Ἀμίλια Ἀλιβιζάτου διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ἐξέφρασε καὶ πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς.

Ἀκολούθως, μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐπιψήφισιν «Κανονισμοῦ τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» κατηρτίσθη Ἐπιτροπεία ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας, Μυτιληνίας, Δημητριάδος, Ναυπακτίας, Ὑδρως, Τρίκκης, Κορινθίας καὶ Κρυσητίας, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ ἐπισκόπων τῆς Αὐτοκεφ. Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος πρὸς πλήρωσιν τοῦ σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ συντασσομένου Καταστατικοῦ Νόμου.

Ἡ συνεδρία διακοπεῖσα τὴν μεσημβρίαν ἐπανελήθη τῇ 4 μ.μ., ἔτε καὶ ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου ὑποβληθέντος εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὡς τοῦτο ἐπιχειρήσθη ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας κ. Ἀμβροσίου, Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Ράλλη, Κ. Τριανταφυλοπούλου καὶ Ἀ. Ἀλιβιζάτου.

Κατὰ τὸν νέον Καταστατικὸν Νόμον τῆς Αὐτοκεφαλίου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αὕτη διοικεῖται παρὰ τῶν κανονικῶν αὐτῆς Ἀρχιερέων, ἀνωτάτη δ' ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ εἶναι ἡ Σύνοδος τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπὰς Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φέρουσα τὸ ὄνομα: «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνέργεται ὑπὸ πρόεδρον τὸν Ἀρχιε-

πίσκοπον Ἀθηνῶν, ἢ τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, τὸν ἔχοντα τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους τακτικῶς ἐπὶ ἓνα μῆνα μὲν ἀπλῆς τοῦ ἔτους, τὴν 1 Ὀκτωβρίου αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως οὐχὶ πλέον τῶν 15 ἡμερῶν δὲ ἐσάκις παρίσταται ἀνάγκη, συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, γνωρίζεσθαι τῆς συγκλήσεως τῇ Κ. βερνήσει.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐν μὴ ὑπάρχοντι, ἀσθενούντι ἢ ἄλλως κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ κοσμητὴρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦτον ὁ ἐν αὐτῇ Καθηγητῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τοῦτον ὁ ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ Καθηγητῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἔγκυροι καὶ μὴ παρόντος τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, ἐφ' ἔσον εὗτος προσκληθεὶς δὲν προσῆλθε.

Ὁ Καταστατικὸς Νόμος καθορίζει ἐπακριβῶς τὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μεταξὺ τῶν καθηκόντων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς καὶ τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις αὐτῶν εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τοῦ Κλήρου καὶ τῆς νεολαίας εἴτε ἐξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν Ἑλλάδι δημοσιευομένων βιβλίων, φυλλαδίων, πινακῶν καὶ ἄλλων ἐντύπων, πραγματευομένων ἀντικείμενα θρησκευτικά, ἐπίσης δ' ἐπαγρυπνεῖσιν εἰς πᾶν θεατρικὸν ἢ κινηματογραφικὸν ἔργον προσβάλλον διὰ χλευασμῶν ἢ συμβολικῶν παραστάσεων τὰ δόγματα καὶ τὰς διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἢ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ἢ τὸ ἱερατικὸν αὐτῶν σχῆμα ἢ ἀπάδον εἰς τὰ δημόσια ἔθνη.

Μὴ λειτουργούσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δύναται ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐπὶ ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς ζητημάτων, μὴ διοικητικῆς φύσεως, νὰ ἐνεργῇ τὰ δέοντα ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀναφέρει δὲ αὐτῇ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνέλευσιν πᾶσαν τοιαύτην αὐτοῦ ἐνέργειαν.

Αἱ Μητροπόλεις ἀποτελοῦσι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐκπροσωπούμενα ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ὁ νέος Νόμος, ἀναγράφας κατ' ἀνάγκη τὴν γνωσὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπιτρέπει τὸ μεταθετὸν τῶν Μητροπολιτῶν μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

- α) λόγῳ προαγωγῆς εἰς κενὴν θέσιν
- β) ἀμοιβαίως τῇ αἰτήσῃ των
- γ) τῇ αἰτήσῃ Μητροπολίτου εἰς κενὴν θέσιν
- δ) μετὰ προηγουμένην ἐνορκον ἀνάγκησιν, παραγγελλομένην ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἴτε εἰς κενὴν θέσιν εἴτε εἰς Μητροπόλιν, ἢ ὁ Μητροπολίτης ἐξήτησε μετὰθεσιν.

Διὰ τὴν μετὰθεσιν λόγῳ προαγωγῆς αἱ Μητροπόλεις διακρίνονται εἰς Μητροπόλεις ἐχούσας τὴν ἔδραν των ἐν πρωτεύουσῃ Ἐπαρχίας καὶ εἰς τοιαύτας ἐχούσας τὴν ἔδραν των ἐν πρωτεύουσῃ Νομοῦ.

Ἀρχιερεὺς διὰ χρονίαν νότον ἢ γῆρας μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελῇ τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἔγγραφον κανονικὴν παραίτησιν, ἐφ' ἣς ἀποφάνεται ἡ Σύνοδος. Ἀλλὰ δύναται αὕτη καὶ ἀνεπαγγέλτως νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς διὰ νόσον ἢ γῆρας διαρκοῦς ἀνικανότητος Ἀρχιερέως τινός, μετὰ προτέραν ἐνορκον πιστοποιήσιν τριῶν ἱετῶν, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου

συνεδριάζοντος. Ἐάν οἱ ἱατροὶ ἀποφάνθῳσι κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους διαρκοῦς ἀνικανότητος τοῦ Ἀρχιερέως, παραιτεῖται, λαμβάνων ἰσοθίως περιθάλψιν ἐκ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἴσην πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων. Ἐάν ὁ Ἀρχιερεὺς δὲν παραιτηθῆ ἔντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς γνώμης τῶν ἱατρῶν προβαίνει ἡ Σύνοδος πᾶραυτα εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ χειροτονίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ ὀριζόμενα βοηθοῦ Ἐπισκόπου, ἀναλαμβάνοντος τὴν διοίκησιν τῆς Μητροπόλεως, τοῦ Μητροπολίτου διατηρουμένου μὲν τὸν οἰκεῖον τίτλον καὶ μνημονευομένου ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς ὑπὸ τε τῶν ἐφημερίων καὶ τοῦ βοηθοῦ Ἐπισκόπου, ἀσκούντος ὅμως διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐκαστοτε ὀριζομένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ βοηθὸς Ἐπίσκοπος λαμβάνει τὸν μισθὸν Πρωτοσυγκέλλου.

Ὁ Καταστατικὸς Νόμος, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιερέων, καθορίζει ἐπιπροσόντα τῶν μελλόντων Ἀρχιερατεύειν καὶ θεσπίζει τὸν καταρτισμὸν καταλόγου ἐκλογίμων, αὐτὴ δὲ γὰ μόνῃ ἡ Σύνοδος ἐξελίξει τὸν Ἐπίσκοπον γνωρίζουσα ἀπλῶς δι' ἐγγράφου αὐτῆς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν χειροτονίαν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, προκαλοῦντι ἐντὸς πέντε ἡμερῶν Β. Διάταγμα. Εἰδικὰ δὲ διατάξεις ἀφοροῦ εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Ἀθηνῶν.

Διαγράφων ὁ Νόμος λεπτομερῶς τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπισκόπων ἰδίᾳ ποιεῖται μνηεῖον περὶ τοῦ καθήκοντος τοῦ περιουθεύει θεσπίζων ὅτι πᾶς Ἀρχιερεὺς ὀφείλει νὰ περιοδεύῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ Μητροπόλει ἅπασι τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου εἰς βοηθὸν Ἐπίσκοπον.

Ὁ Καταστατικὸς Νόμος προβλέπει περὶ τῶν ἐπιδομάτων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν Ἀρχιερέων, περὶ τῶν καθήκοντων τοῦ βοηθοῦ ἐπισκόπου καὶ ἐν γένει περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δύναται νὰ προσλαμβάνῃ μέχρι τριῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς Μητροπολίται.

Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῆς, ἣ ἔστιν ὅτι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ὑφίσταται Ἐκκλ. Δικαστήριον, δικάζον πρωτοδικῶς, τοῦ Ἐπισκόπου ἔχοντος τὴν ἀποφασιστικὴν ψήφον, τῶν δὲ λοιπῶν μελῶν συμβουλευτικὴν, διαγράφονται δὲ καὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἰς τοὺς καταδικασθέντας πρεσβυτέρους, διακόνους ἢ μοναχοὺς.

Παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καὶ ταῖς Μητροπόλεσι Πατρῶν, Μαντινείας, Κερκύρας, Λαρίσης καὶ ἐν ταῖς ἑξῆρας αὐτῶν ἰδρύονται μεθ' ὀρισμένης περιφέρειας δευτεροβάθμια Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια, εἰς ὧν τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγονται, α') ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων, β') πράξεις αἰτινες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συνεπάγονται ποινὰς, ἀργίας ἢ σωματικὸν περιορισμὸν μείζονα τῶν τριῶν ἐτῶν ἢ καθάρσεις.

Ἐν Ἀθήναις ἑδρεύει Ἀνώτατον Ἐκκλ. Δικαστήριον δικάζον πρωτοδικῶς μὲν τοὺς Ἐπισκόπους, κατ' ἐφεσιν δὲ τὰς ὑπὸ τῶν Δευτεροβαθμίων Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων πρωτοδικῶς ἐκδικασθείσας ὑποθέσεις, ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα Δικαστήρια ἐπέβαλον ποινὴν ἀργίας ἢ σωματικὸν περιορισμὸν μείζονα τῶν τριῶν ἐτῶν ἢ τὴν καθάρσεις ἢ καὶ ἀποβολὴν τοῦ μοναχικοῦ σχήματος.

Ὡς Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον χρησιμεύει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, παρ' ἣ, καθὼς καὶ παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Ἐκκλ. Δικαστηρίῳ, παρακάθεται καὶ ὁ Β. Ἐπίτροπος.

Ὁ Καταστατικὸς Νόμος διατρίβει καὶ περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἱερολογίας τοῦ γάμου καὶ τῆς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας, ἀκυροτήτων καὶ ποινῶν, περὶ μνηστείας, περὶ μικτῶν γάμων, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου. Ἐν ταῖς ἐν διασπορᾷ Ὀρθοδόξοις Ἑλληνικαῖς Κοινότησι τὴν πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου ἀδειαν παρέχει ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος, καὶ τοιοῦτο μὴ ὑπάρχοντος ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν ἐξουσιοδοτούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐφημέριος. Τοιαύτη ἐξουσιοδοτήσις θεωρεῖται παρασχεθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάρχοντα ἐν τῇ διασπορᾷ ἐφημέριους.

Ἰδιαιτέρα ἄρθρα ἀποδίδουσι εἰς τὴν προστασίαν τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὑπαγωγὴν τῶν κληρικῶν ὑπὸ τὰ Λαϊκὰ Δικαστήρια, εἰς τὴν μαρτυρίαν κληρικῶν ἐνώπιον Δικαστηρίου, εἰς τὸν ἔρκον τῶν κληρικῶν καὶ εἰς τὴν ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Τὸν Καταστατικὸν Νόμον κατακλείουσι Γενικαὶ Διατάξεις περὶ ἀπαγορεύσεως συναλλαγῆς ἐπὶ Ἱερῶν σκευῶν, περὶ Ἱεροκηρῶν, ὧν ὁ διορισμὸς καὶ ἡ μεταθέσις προτείνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν παραιτέρω παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ ἐνεργεσίαν, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς περιουσίας ἀποθνήσκοντος ἀρχιερέως.

Ἡ θέσις πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς τε Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Ἐπισκοπῶν εἶναι συντάξιμος, ἢ δὲ σύνταξις αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.

Ὡς πρὸς τὴν Λειτουργίαν τῶν Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀρίζει καθ' ἐκάστην τακτικὴν αὐτῆς συνέλευσιν καὶ τέσσαρα τῶν μελλῶν αὐτῆς, κατὰ τὰ πρῶτα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἵνα παρακάθηνται ἀνὰ δύο ἐπὶ ἓν ἐξάμηνον παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ὡς μέλη αὐτοῦ.

Τοῦ Καταστατικοῦ τούτου Νόμου κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν συνεξήγηθησαν τὰ ἄρθρα 1—57, τῶν ἐφεξῆς ἀναβληθέντων διὰ τὴν ἐπιμένην συνεδρίαν.

ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ

Τί εἶναι ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον ἔδειξε μὲν πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ ἐμπράκτως, δι' ἔλου τοῦ βίου αὐτοῦ, ὑπετύπωσε δὲ καὶ ῥητῶς ἐν τῇ παραβολῇ τοῦ καλοῦ ἐκείνου Σαμαρείτου, ἣν διηγείται ὁ ἱερός Λουκᾶς ἐν τῷ δεκάτῳ κεφαλαίῳ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ.

Δηλαδὴ ὁ τρόπος ὁ Σαμαρείτης, σπεύσας ἐπὶ τόπου πρὸς τὸν ἡμιθνή διαβάτην, παρατηρεῖ αὐτὸν μετ' ἐνδιαφέροντος, καὶ δὲν ἐρωτᾷ ἂν εἶναι οὗτος Ἰουδαῖος ἢ Σαμαρείτης, δὲν ἐρωτᾷ ἂν εἶναι φίλος ἢ ἐχθρὸς, δὲν λεπτολογεῖ εἰς τὰ ἐνδεχόμενα τῆς χρονοτριβῆς του, ἀλλὰ συμπαθῶν τὸν πάσχοντα καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἵνα πα-

ράσχη εἰς τὸ ταλαίπωρον τῶν ληστῶν θῆμα τὰς πρώτας βοηθείας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ χριστιανικῶς ἀγαπῶν, συναντᾷ τὴν δυστυχίαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τυχόντος, εἴτε ἐπικειμένην εἴτε ἐπελθοῦσαν, ἐπιδίδεται δὲ προθύμως καὶ ἀνιδιοτελῶς εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ πάσχοντος διὰ παντὸς δυνατοῦ αὐτῷ μέσου.

Ἰδοὺ δὲ ἡ οὐσία τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης: τοὺς πόθους καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ παθήματα τῶν ἄλλων, οἰοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι οὗτοι, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας, γλώσσης, φυλῆς, ἠθικῆς ποιότητος, κοινωνικῆς θέσεως, ἄνευ διερευνησεως τῶν πρὸς ἡμᾶς σχέσεων καὶ διαθέσεων αὐτῶν εἴτε φιλικαὶ εἶναι αὐταί, εἴτε ἐχθρῆ: καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν γένει τοὺς πόθους, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ παθήματα θέλει ὁ Χριστός: νὰ αἰσθανώμεθα ὡς ἰδικὰ μας, καὶ νὰ προσπαθῶμεν, ὅταν ἡ περίστασις τὸ καλέσῃ, νὰ ἀποτρέψωμεν ἢ νὰ ἀποτινάξωμεν, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων ἡμῶν ὅ,τι δύναται νὰ προσβάλῃ καὶ ὑποσκάψῃ τὴν καθόλου εὐεξίαν αὐτῶν. Ἄλλαις λέξεις: ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ὡς διατάσσει αὐτὴν ὁ Χριστός, εἶναι: νὰ θέλωμεν ἐνδομύχως, καὶ νὰ ἐνεργῶμεν ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀνιδιοτελῶς τὸ καλὸν παντὸς ἀνθρώπου ἐν οἰαδήποτε μὲν καταστάσει εὐρισκομένῳ, ἰδίᾳ δὲ ἐσάκις εὐρίσκεται οὗτος δοκιμασίας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐφαρμοσθεῖσα ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.

Ἔχομεν δὲ καθῆκον πάντες ὅσοι φέρομεν τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα νὰ θέλωμεν καὶ νὰ ἐπιζητῶμεν τὸ καλὸν τοῦ ἄλλου πάντοτε μὲν, ἀλλὰ πρὸ πάντων, ὅταν διέρχεται οὗτος κρίσιμος περίστασις, ὅταν ὅπωςδήποτε καὶ δι' οἰονδήποτε εἰς θέσιν ποτε λόγον ἔχῃ τὴν ἀνάγκην ἡμῶν.

Καὶ οἱ λόγοι εἶνε ἀπλοῦστατοι. Ἄν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἄλλος μὲν εἶναι πλούσιος, ἄλλος δὲ, παρ' ὅλους τοὺς κόπους αὐτοῦ πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν, πένεται: ἂν ἄλλοι εἶναι σοφοί, ἄλλοι δὲ ἰδιῶται «τῷ λόγῳ», ἂν ὑπάρχωσι διακρίσεις κυβερνῶντων καὶ κυβερνωμένων, δὲν δυνάμεθα ἄρᾳ γε ἐν τῇ ἠθικῇ ταύτῃ διατάξει τῶν πραγμάτων νὰ ἐνιδῶμεν τὸν δάκτυλον τῆς θείας Προνοίας; Ἀναμφιβόλως ἡ παρατηρουμένη ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνισότης *παρεχωρήθη* ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς ὡς τι γυμναστήριον ἀγάπης, ὡς ἀφορμὴ καὶ εὐκαιρία ἀμοιβαίου συνδέσμου, καθ' ὅσον οἱ μὲν φέρουσιν ὡς κρίκον δεσμοῦ τὴν ἔνδειαν αὐτῶν, οἱ δὲ τὴν πρὸς τούτους βοήθειαν.

Ἵπάρχουν πολλοὶ οἵτινες μέφρονται τὴν τάξιν ταύτην τῶν πραγμάτων καὶ ἀδιστακτικῶς καταγιγνώσκουσιν εἰς τὸν Θεὸν δόσιν ἀσπλαγχνίας καὶ μεροληψίας.

Ἄλλ' ἀρκεῖ διὰ τοὺς τοιοῦτους ὡς ἀπάντησις ἢ ἀπλὴ αὐτῆ σκέψις: ἂν παρ' ὅλας τὰς ἀνάγκας, αἵτινες βαρύνουσι πάντας ἡμᾶς: ἂν παρὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἐξάρτησιν ἣν ἔχομεν, *δάκνη* ὁ εἰς τὸν ἄλλον, τί θὰ ἐγένετο: ἄρᾳ γε, ἂν δὲν εἶχε κἄν ὁ μὲν τὴν ἀνάγκην τοῦ δέ; καὶ ἀκόμη περισσότερο: ἂν ὅλοι ἠδύναντο καὶ ἠξίουσαν νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς ἐξυτῶν θελήσεις ἐπὶ τῶν ἄλλων; Ἡ ζωὴ πραγματικῶς θὰ ἦτο ἐπὶ κίνδυνος καὶ φοβερά. Ἐκαστος θὰ προεῖχε μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ τὸν ἄλλον, ὥστε ἡ ζωὴ θὰ ἦτο μαρτύριον. Ἀγάπη δὲ καὶ συμπάθεια θὰ ἦσαν λέξεις κεναὶ γενικῶς. Μία μόνη σκέψις θὰ ἐπρυτάνευσεν: *τὸ συμφέρον*.

Εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπάρχουσα ἀνισότης ἐδαφῶς ἐξασκήσεως ἀγάπης καὶ ὁρμητήριον ὑψηλοτέρων αἰσθημάτων καὶ ἀνωτέρων σκέψεων, ἢ δὲ ἀμοιβαία συμπάθεια νόμος ἀναγκαῖος εἰς

οὗ τὰ κελεύσματα νὰ ὑπακούωμεν.

Ἐπειτα: διατί δὲν συλλογιζόμεθα πόσον εὐμετάβλητα εἶναι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα; Πολὺ θαυασθῆναι εἶναι ἐκείνος ὅστις θὰ ἔχῃ σχηματίσει περὶ ἐαυτοῦ πεποιθήσιν ἐδραῖαν, ὅτι καὶ ἂν τὶ πάντα ρέωσι καὶ μεταβάλλωνται, αὐτὸς ὁμοίως θὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν μεταβολῶν καὶ θὰ μένῃ πάντοτε ἐκτὸς κινδύνου καὶ ὑπεράνω πάσης ἀνάγκης τῶν ἄλλων.

Διότι ἡ πείρα ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅσονδήποτε μέγας καὶ ἂν εἶναι, ὅσονδήποτε ὑψηλότερον καὶ ἂν ἴστανται εἴτε εἰς παιδείαν, εἴτε εἰς δυνάμιν εἴτε εἰς πλοῦτον, εἴτε εἰς κοινωνικὴν κλίμακα, ἔχει πάντοτε τοῦ ἄλλου τὴν ἀνάγκην. Πόσοι χθὲς πλούσιοι δὲν εἶναι σήμερον ἐστῆρημένοι ἄρτου; Πόσοι χθὲς ἄρχοντες, κυβερνῶντες ἑκατομμύρια λαούς, ἀνετράπησαν καὶ εἶνε ἐγκλειστοὶ ὡς κοινοὶ τινες ταραξῆται; Ὁ τελευταῖος σάλος τοῦ παγκοσμίου πολέμου κατέστησε τὴν ἀλήθειαν ταύτην τετραγωνικῆν. Πόσοι δ' ἐξ ἄλλου χθὲς οἰοῦντο περικαθάρματα τοῦ κόσμου λογιζόμενοι, ἄσχημοι καὶ πτωχοὶ, αὐτὸ τοῦτο πεινῶντες, δὲν ὑψώθησαν καὶ δὲν «ἐνεπλήσθησαν ἀγαθῶν»;

Ἐν μέσῳ λοιπὸν τῆς ροῆς ταύτης καὶ τῆς μεταπτώσεως τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων εὐρισκόμενοι, καθῆκον ἔχομεν ὄχι πλέον ὡς μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὡς ἄνθρωποι: ἐνεργούμενοι ἀπλῶς κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φρονήσεως, νὰ μὴ εἴμεθα ἀδιάφοροι πρὸς τὸν ἄλλον καὶ ἀπαθεῖς εἰς τὰ ἀτυχήματα αὐτοῦ, ἵνα εἴμεθα καὶ ἡμεῖς συμπάθειας καὶ ἀγάπης ἄξιοι ἐν ἡμέραις πειρασμῶν.

Τὸ καθῆκον τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς καὶ αὐτὴ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. Ἡ Θεία Πρόνοια, ἢ τὰ πάντα σοφῶς καὶ παναγαθῶς δημιουργήσασα καὶ διατάξασα, ἐνεφύτευσε ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ὡς τινα ρίζαν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης τὸ *αἰσθημα τῆς συμπάθειας* πρὸς τὸν ἄλλον, εἴτε μέλλοντα νὰ παθῇ, εἴτε δοκιμαζόμενον ἢ τὴν τὰ θειά. Τίς εἶδε ποτε πάσχοντα καὶ δὲν ἠσθάνθη δι' αὐτὸν λύπην; Τίς εἶδεν ἄλλον κινδυνεύοντα καὶ δὲν συνεκινήθη; Οἱ ἐγώισταί μόνον, οἱ τυφλοὶ τὸν νοῦν καὶ πεπωρωμένοι ἠὲν συνείδησιν, οἱ ἄνθρωποι τῶν παθῶν καὶ τῆς ὕλης, οἱ *ὑπἄνθρωποι* τρόπον τινά, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι μόνον ὄνομα καὶ μορφήν ἀνθρώπου ἔχουσιν, ἀλλὰ καρδίαν θηρίων, αὐτοὶ μόνον, οἱ μακρὰν τοῦ Θεοῦ ζῶντες, ἴσως κατάρθρωσαν νὰ συμπνίγωσι τὴν ἐνδόμυχον φωνὴν τῆς καρδίας, δι' ἣς ἡ φύσις αὐτῆ στενάζει καὶ συνωδίνει μετὰ τῶν πασχόντων ὁμοίων. Διὰ τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἐπιτακτικώτερον καὶ ὑψηλότερον καθῆκον ὠρθωσεν ἐνώπιον ἡμῶν ὁ Χριστός ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ὁμοίους μας, παρὰ τὴν ἀγάπην. Καὶ ἂν ὡς ἄνθρωποι ἀκέραιοι ὀφείλομεν νὰ σεβασθῶμεν τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φύσεως ἡμῶν, πολλῶν μᾶλλον καὶ ὡς Χριστιανοὶ ὑποχρεούμεθα νὰ συμμορφώμεθα πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ μιμώμεθα αὐτὸν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν ὡς τὸν μόνον ἀκριβῆ καὶ ἀλάσθηστον γνῶμονα τῆς θεαρέστου πολιτείας. Ἐκεῖνος πάντας ἠγάπησε καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανε καὶ τοῖς πᾶσι παρήγγειλεν «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ βίου αὐτοῦ παρὰ ἱστορία τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, καὶ δὴ τῆς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τοῦτον ἀμαρτωλόν.

Κατ' ἀκολουθίαν: διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, ὡς πρὸς τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις τοῦτο εἶναι καὶ τὸ πρώτιστον καὶ ἀπόλυτον καθῆκον: **ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ.**

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Συνεχίζει ἔτι συντόμως καὶ ἐν ἐκτάκτῳ δραστηριοτητι τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἢ ἀπὸ τῆς προπαραρ-θούσης Δευτέρας ἀρξαμένη τῶν συνεδριῶν αὐτῆς Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τερματίζει δ' αὐτὰς τὴν προσεχῆ Τρίτην. Συγκληθεῖσα ὑπὸ συνθήκας ὅπως ἐξαιρετικὰς κατὰ μίαν τῶν ιστορικωτέρων καμπῶν τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους, σημεῖοι τὴν ἀπαρχὴν τῆς ὀριστικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναγεννήσεως διὰ τῆς εἰς τὴν πλήρη ἐκκλησιαστικὴν κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας αὐτονομίαν χειραφετήσεως, ἐπιτυγχανομένης μετ' ἀγῶνας ἐργῶδεις. Ὁ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαρρέουσας αἰῶν τῆς εἰς τὴν κοσμικὴν Πολιτείαν ἐκκλησιαστικῆς δουλωσύνης ἀπετέλεσε διὰ τὴν κυβερνώσαν Ἐκκλησίαν πολύτιμον πείραν, ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ ἀντλήσῃ πλοῦσια διδάγματα περὶ τῆς ἀπὸ τοῦδε ἐλευθερίας ρυθμίσεως τοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

§§ Εἰς ἄλλην καὶ αὖθις περιπέτειαν ἐμπλέκεται τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὰ τουρκικὰ δικαστήρια ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ φιλοδόξου καὶ φιλοταράχου ἱερέως. Ἄφ' ἧς ἐπεσεν ἡ βασιλείουσα, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀδιαλείπτως στρατευομένη, ἀναβαίνει, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀναπαυθῆ, τὸν ἀνάτη μαρτυρικὸν τοῦ Γολγοθᾶ δρόμον, ἐνίοτε καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς κακουμένη τέκνων. Συμβασαστάζωμεν οἱ πάντες τοὺς πόρους αὐτῆς καὶ τὰς θλίψεις.

§§ Ἐγνωσθη, ὅτι ἐν εἰδικῇ τιμῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἀλλοεθνῆς αὐτῆς διευθυντής, ἀσυστόλως διδάσκων εἰς τοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀθείαν, μετὰ ζήλου φανατικοῦ καλλιτέχνην θέτει ὡς βᾶσιν τῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως μὴ τὴν καλλιτεχνίαν, τὸ «καλὸν» δῆλα δὴ, ἐλάχιστα περὶ τοῦ «ἀγαθοῦ» ἐνδιαφερόμενος. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ εἰς τὴν θέσιν ταύτην τάξασα τὸν κύριον τοῦτον Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐποπτεῖ τὴν διδασκαλίαν τῶν καινῶν δαιμονίων τοῦ Γάλλου παιδαγωγοῦ. Ὑποθέτομεν ὅμως, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν λόγον ἔχουσιν αἱ οἰκογένειαι, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα μυοῦνται εἰς τὴν γνωστὴν καὶ ἀλλοθεν «θρησκείαν τοῦ ὄραλου» ταύτην. Ἄν συγκατανεύουν αὐταί, ὅπως ἐκριζωθῆ ἀπὸ τῶν ψυχῶν τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων τῶν ἢ θρησκεία τῶν πατέρων τῶν καὶ ἢ ἀπὸ ταύτης ἀπορρέουσα ἠθικῆ, ὁ ἕξωθεν μετακληθεὶς ξένος θρησκευτικὸς ἀναμορφωτῆς δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνενόχλητος τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διὰ Β. Διατάγματος ὑπὸ χρονολ. 22 Δεκεμβρίου ἐ.ε. ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀθῆναις ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ὅπως ἐπὶ τῷ εἰδικῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἡμιτελοῦς Ἱεροῦ ναοῦ προβῆ εἰς τὴν διὰ δημοσίου ἔκτους πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν 1) τῆς εἰς τὸν εἰρημένον

ναὸν ἀνηκούσης εἰκίας μετὰ τοῦ εἰκοπέδου τῆς καὶ λοιπῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων τῆς καὶ κειμένων ἐν Ἀθῆναις ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἀλεξάνδρου Σούτσου καὶ Δημοκρίτου. 2) τῆς εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν ἀνηκούσης εἰκίας μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῆς καὶ λοιπῶν παραρτημάτων τῆς κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου. 3) τῶν δύο εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν ἀνηκόντων μαγαζίων μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῶν καὶ λοιπῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων τῶν κειμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καπνικαρέας ὑπ' ἀριθ. 27. Το εἰσπραχθὲν τμήμα ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἄνω πωλήσεως τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν θέλει παραλάβει ἢ συσταθεῖσα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστου ἐ.ε. καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 220 φύλλῳ τῆς 8 Αὐγούστου 1923 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος εἰδικῆ Ἐπιτροπῆ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἥτις θέλει καταθέσει τοῦτο ἐπ' ὄνοματι τῆς παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δυναμένη νὰ ἀλαμβάνῃ τοῦτο ἐὰν ἴσως ἐν μέρει εἴτε καὶ ἐν ὅλῳ καὶ τὸ διαχειρίζεται πρὸς ἀποκλειστικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν συνέστη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη. Τὸ ποσόν, ὅπερ θέλει εἰσπραχθῆ παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς φέρος ὑπερτιμήματος, θέλει ἐπιστραφῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν ὡς εἰσφορά τοῦ Κράτους ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ τοῦ πολιούχου τῆς πρωτεύουσας.

—Ἐν τῇ συνεδίῳ αὐτῆς τῆς 24 τρέχοντος ἡ ἐπὶ τοῦ Κηρύγματος Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν κατα διμηθίαν ἐκδοσὶν Δελτίου τοῦ ἱεροῦ Κηρύγματος, τὸ ὅποσον θὰ συντάσσεται τῇ ἐπιπέσει τῆς Ἐπιτροπῆς ὡσοῦτως ἀπεφάσισε καὶ τὴν ἐκδοσὶν καθ' ἑβδομάδα λοῦκου κηρύγματος εἰς φυλλάδια πρὸς διάδοσιν τοῦ θείου λόγου πρὸ παντὸς εἰς τα χωρία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου στερεοῦνται τακτικῆς προφορικῆς διδασκαλίας.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁμίλησεν ὁ πανος. Ἀρχιμ. κ. Θεοφύλ. Παπακωνσταντίνου περὶ τῆς κοινωνικῆς σημασίας τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἤρξαντο τακτικὰ μαθήματα τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Τριπόλεως. Προηγῆθη ἡ τέλεσις τοῦ ἁγισμοῦ, ἐπηκολούθησε δὲ προσφώνησις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς πρὸς τοὺς μαθητὰς, ὑποδεικνύοντος δι' αὐτῆς τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ. Κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος ἐνεγράφησαν ἐν τῇ Σχολῇ καὶ εἰς τὰς τρεῖς λειτουργούσας αὐτῆς τάξεις, ἐν ὅλῳ 87 μαθηταί.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ

Πρωτοβουλία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθανασίου συνέστη ἐν Κερκύρᾳ «Κερκυραϊκὸς Σύλλογος τῆς νεολαίας».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας κ. Παντελεήμων ἔδωκε ἐν ἐν Κύμῃ «Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἐνωσὶν τῶν Νέων».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝΟΥ Κ.Α.Π.

Καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἐν τῷ Ὁρθοτροπείῳ τῆς τῆς πόλεως Σύρου γίνεται πρὸς τὰ ὄργανα κήρυγμα τοῦ θείου λόγου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου κ. Ἀθανασίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ζ'. ἐγένετο τῆ 30 παρελθόντος μηνός, ἑορτῆ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἐνθρονιστήριον προσφώνησιν ἀπέτεινε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐιρηνοῦπόλεως κ. Φώτιος.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῶν ραδιοσυρῶν τοῦ διαδοχικοῦ παπᾶ Εὐθυμίου ἐνήχθη τὸ Πατριαρχεῖον εἰς δίκην ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Διαδίδεται δέ, ὅτι ὁ πατριάρχης Γρηγόριος καὶ τέσσαρα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου θὰ δικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῆς Ἀγκύρας δὲν εἶναι ἀσχετος πρὸς τὸ γεγονός τοῦτο, ἵνα μὴ φέρῃ πρόσκομμά τι εἰς τὴν νέαν φάσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος.

— Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριος Ζ' ἐπὶ τῇ ἀναρρῆσει αὐτοῦ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ τηλεγράφημα δι' οὗ ἐξέφραζεν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας. Ὁ Κεμάλ ἀπήντησεν εὐχαριστῶν. Ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς ἐπίσημος ἀναγνώρισις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐν τῷ «Ἀποστόλω Βαρνάβᾳ», ἐπισήμῳ ὀργάνῳ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου δημοσιεύεται διεξοδικὸν ὑπόμνημα συνταχθὲν ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Νικαίας κ. Βασιλείου, Νεοκαισαρείας κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ Αἴνου κ. Ἰωακείμ, ἐν ᾧ δι' ἀμερολήπτου ἱστορικῆς καὶ πραγματικῆς ἐρεύνης ὑποστηρίζονται τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἱερῶν προσκυνημάτων.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

ἐκ δίσκων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Τυφλῶν.

Ὁ Μακεδονικὸς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν δρ. 16,726,76.
Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου δρ. 2,701,10, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργοῦ δρ. 3220, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος δρ. 310, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος δρ. 438, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρτινῆς δρ. 825, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀκαρνανίας δρ. 3,885,30, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν δρ. 3,263, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας δρ. 1204,30, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας δρ. 4014,20, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος δρ. 1,935, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος δρ. 2,700, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος δρ. 1,060, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἠλείας δρ. 2,000, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γυθείου δρ. 738, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας δρ. 1,100, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλλίας δρ. 2,000, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου δρ. 960, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπαιτίας δρ. 110, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος δρ. 942, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας δρ. 3,081,90, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θήρας δρ. 65,50, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων δρ. 628, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης δρ. 475, ὁ Τοποτηρητὴς Μητροπόλεως Σπάρτης δρ. 1,160, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης δρ. 1,015,50, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας δρ. 2,823, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου δρ. 4,682, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης δρ. 775, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας δρ. 500, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰδυμνητῆος δρ. 1,900, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κοζάνης δρ. 458, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιανίου δρ. 600, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εἰθνήσης δρ. 1,580, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ δρ. 260, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἱερόσητας δρ. 400, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Πολυανῆς

δρ. 647, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μιτωλήνης δρ. 1,277,60, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας δρ. 3,000, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Κίτρον δρ. 250, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κασσανδρείας δρ. 1,015, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθεροπόλεως δρ. 800, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλασσῶν δρ. 500.

ΔΗΜΟΚΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἱερουσαλήμ

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθειν εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως πενταετοῦ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Καπραίνης τοῦ τέως δήμου Χαιρωνείας σποραδικῶς κειμένων ἀγρῶν τῆς Μονῆς Ἱερουσαλήμ τὴν 30ῆν Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. ἐν Δαυλείᾳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Χαιρωνείας. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἱερουσαλήμ τῇ 18ῃ Δεκεμβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Γερμανὸς Διάκος
Ἀγαθᾶγγελος Διαμαντόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱεράς Μονῆς Σωτήρος Χριστοῦ Δρυανόβου

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ Δρυανόβου τὴν 20ῆν Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. ἡ πενταετής μίσθωσις τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς κατατεθειμένους ὄρους, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν Δρυανόβῳ τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1923.

Ὁ Ἡγούμενος
Ἄρχ. Γεννάδιος Κυρατζόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱεράς Μονῆς Ἁγίων Θεοδώρων

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἡ δημοπρασία τῆς ἐν τῷ μετοχιῳ «Γυναικίον Χάνι» ἀμπέλου τῆς Μονῆς ἐπαναλαμβάνεται τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου ἐπιτόντος ἔτους 1924, ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου τῇ 10—12 ὥρᾳ π. μ. συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 1578 ἔ. ἔ. προκηρῶσει ἡμῶν, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐλαττοῦται τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον αὐτῆς.

Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρέωσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Καλλίστρατος Σπυρόπουλος
Νεόφυτος Σπυρόπουλος
Πορφύριος Κουτσόπουλος

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

Εἶναι τὸ ἄριστον τῶν παρ' ἡμῶν θεολογικῶν περιοδικῶν. Ἐκδίδεται εἰς τριμηνιαία τεύχη προνοία τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων θεολόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Παρακολουθεῖ τὴν καθόλου ἑλληνικὴν καὶ ξένην θεολογικὴν φιλολογίαν καὶ κίνησιν. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔσοτ. δρχ. 50 ἔξωτ. φρ. 50 Ἄμερ. Δολλ. 3.

Διὰ πᾶσαν αἰτήσιν ἀπευθυντέον:

Διεύθυνσιν Περιοδικοῦ «Θεολογία»
Γραφεῖα Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀθῆνας.

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, Ἀθῆναι